

de bemærkninger, der er i betænkningen, således, at man fra venstres og konservative side ikke vil stemme direkte imod dette lovforslag, mens fremskridtspartiet, hr. Glistrup, vil stemme imod, hvad vi jo er adskillige der godt forstår, for her drejer det jo sig om at bekæmpe nulindtægterne.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder. Der kunne være grund til at fremhæve forskellige ting i forslaget, men som sagt, det er vel ikke det, man længes mest efter på dette tidspunkt. Jeg skal kun sige, at vi i flertallet har den opfattelse, at vi med de ændringsforslag, der nu er udarbejdet, har imødekommet alle rimelige hensyn, således at vi er sikre på, at denne lovgivning kan fungere, at den kan være effektiv, at den ikke vil skabe uoverskuelige administrationsvanskeligheder, og at den også tager et rimeligt hensyn til erhvervslivet. Ja, jeg vil gerne sige, jeg synes egentlig, at det lovforslag, der nu ligger, er så godt, at selv finansministeren burde kunne give tilslutning til det.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag går ud på, at man i visse tilfælde skal beregne indkomstskatten efter et begreb, der hedder „det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug“, og det er jo noget, som man tror forekommer i alle tilfælde, for selvfølgelig opgør skattevæsenet da privatforbruget, når man skal foretage en kontrol til brug for selvangivelsen, men det virkelige forhold er det, at den præcise definition af ligningsmæssigt opgjort privatforbrug har vi aldrig før haft anvendelse for i dansk skattelovgivning. Det afgørende, når man skal kontrollere en selvangivelses sandsynlighed eller usandsynlighed, er alene spørgsmålet om, at man har tallene under kommando. Om man så kalder noget for privatforbrug, om man kalder noget for formuebevægelse, eller hvad man betegner det som, er i og for sig så inderlig ligegyldigt, bare man har en nogenlunde grov oversigt over det, og det er det, man hidtil har brugt privatforbruget til. Nu er det altså således, at man skal finde ud af et præcist privatforbrug på 40.000 kr., 80.000 kr., hvad man nu kan komme til, og så skal man i visse tilfælde betale indkomstskat ikke efter, hvad man har tjent, men efter dette privatforbrug.

Og de tilfælde, hvor man skal gøre det,

det er jo navnlig sådanne tilfælde, hvor man har folk, som er i vanskeligheder, fordi de har store afdragsforpligtelser o. lign., og som derfor er nødt til at foretage nedskrivninger på deres faste aktiver, således at de kan nå frem til, at skatten opgjort i de pågældende år ikke bliver særlig høj, og så er virkningen af afskrivningerne den, at man skal betale så meget mere i skat det følgende år eller man har betalt så meget mere i skat i tidligere år. Så når man skal beskattes efter det ligningsmæssigt opgjorte privatforbrug, så er der ganske klart tale om, at man skal betale skat af noget, som ikke retteligt kan henføres til det pågældende års indtægt.

For dem, der har tilstrækkelig økonomisk styrke, spiller det naturligvis ikke nogen som helst rolle, om det ligger på det ene eller andet tidspunkt. Dér, hvor det virkelig spiller en rolle, det er, når man har at gøre med folk, som er ude i økonomiske vanskeligheder, folk, der er ved at oparbejde en virksomhed, og som derfor i allerhøjeste grad har brug for likviditet; de skal så ud i dette chancespil om, hvordan man vil opgøre dette nye begreb, privatforbruget, og det kan lyde så bestikkende, at man bare henviser til dette privatforbrug, men der er jo tusindvis af tvivlstilfælde. Er det privatforbrug, hvad man har tabt på et lån til en god ven? Er det privatforbrug, hvad man har forstrakt sine børn med, der eventuelt læser? Er det privatforbrug, hvad man har været ude for, når man har købt møbler el. lign. et år, måske efter en brandskade, måske fordi man lige er blevet gift, eller hvad der kan være tale om? Vi kommer ud i meget usikre forhold, og situationen er da også den, at et sagkyndigt udvalg nedsat af finansministeren har arbejdet hele sommeren og er kommet til det resultat, for at sige det på jævnt dansk, at det er en aldeles håbløs idé, som socialdemokratiet her har fået med hensyn til, at man vil finde ud af at bruge dette begreb som grundlag for at udskrive en ny skat.

Og så har man endda gjort det så genialt, at hvis man nu kommer frem til at sige, at mandens privatforbrug f. eks. er 54.000-55.000 kr., ja, så skal han ingen skat betale, men kommer man til, at privatforbruget er 100 kr. mere, 55.100 kr. eller på det lag, så skal han pludselig betale en skat på 30.000 kr. Det er et forslag, der i alle ender og kan-